

HEBREERBREVET KAP 7:7-17

Teksten:

- Nå kan ingen nekte at det er den ringere som blir velsignet av den høyere. 8 Og her er det dødelige mennesker som tar tiende, men der er det en som får det vitnesbyrdet at han lever. 9 Og så å si: Gjennom Abraham er også Levi, han som ellers selv mottar tiende, blitt ilagt tiende! 10 For han var ennå i sin fars lend da Melkisedek møtte ham. 11 Dersom det nå hadde vært mulig å nå fullkommenhet ved det levittiske prestedømmet – som folket jo var lovbundet til – hvorfor var det da behov for at det skulle fremstå en annen prest etter Melkisedeks vis, og ikke en som ble kalt prest etter Arons vis? 12 For dersom prestedømmet blir omskiftet, da skjer det jo nødvendigvis også en omskiftelse av loven. 13 For han som dette blir sagt om, tilhørte en annen stamme, og ingen fra den stammen har hatt noe med altertjenesten å gjøre. 14 For det er en kjent sak at vår Herre er runnet av Juda, og Moses har aldri sagt noe til den stammen om prestedømme. 15 Og alt dette blir enda mer klart når det fremstår en annen prest, som er lik Melkisedek. 16 Han er blitt prest, ikke etter en lov om legemlig avstamning, men ifølge et uforgjengelig livs kraft. 17 Han får jo det vitnesbyrdet: Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis. Heb 7:7-17 NB

1. Guddommelig rangdeling

- Nå kan ingen nekte at det er den ringere som blir velsignet av den høyere.

Dette er logisk tankegang. Det er alltid slik både i det åndelige og profane: Den ringere velsignes av den høyere, eller den større. I denne sammenhengen er det viktig for Hebreerbrevets forfatter å få frem at selv om Abraham er stor, kanskje den største, var Melkisedek enda større enn ham. Dette er jo gjennomgangstema i hele Hebreerbrevet, nemlig at Jesus er større, ja den største i sammenligningen med alle kjente personligheter han bringer frem i sitt brev. Jesus er større enn englene, større enn Moses, større enn Abraham. Denne påstand er så klar at det finns ingen i hele verden som vil benekte dette. Jesus selv var klar over sin egen storhet når han sa:

- *Jeg sier dere: Her er det som er større enn templet!* Matt 12:6 NB

- *Se hvor stor han er, denne som Abraham, patriarken, ga tiende av krigsbyttet.* Heb 7:4 NB

2. Forskjell på mottakerne

- *Og her er det dødelige mennesker som tar tiende, men der er det en som får det vitnesbyrdet at han lever..*

Selv om Abraham var stor og far til Israel og mange andre folk, var han likevel dødelig. Han døde til slutt 175 år gammel og ble lagt i Makpela-hulen han hadde kjøpt av hettitten Ekron i Kanaans land. En enestående mann som har betydd svært mye for hele verden. Men han døde.

- *Isak og Ismael, hans sønner, gravla ham i Makpela-hulen på hettitten Efron, Sohars sønns mark, midt imot Mamre, det jordstykket som Abraham hadde kjøpt av hettittene. Der ble Abraham begravet likesom Sara, hans hustru.* 1Mos 25:9-10 NB

Men han som velsignet Abraham og som tok imot tiende, kongen og presten Melkisedek, han døde ikke. Eller gjorde han det? Skriften er inspirert og gir et vitnesbyrd om denne forunderlige person når den er taus om Melkisedeks begynnelse og ende.

Han blir fremstilt som en evighetsperson. Det er derfor noen bibelfortolkere som sier at Melkisedek ikke er noen annen en Guds Sønn, han vi kjenner som Jesus, som åpenbarte seg for Abraham så mange ganger. La dette ligge som et ubesvart spørsmål som vi kan ha forskjellige meninger om.

3. En velsignelse med effekt for slekten

- Og så å si: Gjennom Abraham er også Levi, han som ellers selv mottar tiende, blitt ilagt tiende! For han var ennå i sin fars lend da Melkisedek møtte ham.

Det skulle enda gå mange år før Jakob og hans sønner kom på banen. En av disse Jakobs sønner var Levi, han som ble opphavet til preste-stammen i Israel. Alle yppersteprester og prester skulle komme fra ham. Moses og Aron kom begge fra Levi. Aron ble den første ypperstepresten i den gamle presteordningen som ble innstiftet av Moses i ørkenen. Levi og hans sønner mottok tienden fra folket og skulle leve av den. Men gjennom den handlingen som Abraham foretok da han møtte Melkisedek, blir også prestene i GT delaktig i handlingen. Levis sønner skal gi tienden til Gud. Det viser at den gammeltestamentlige presteordningen bare var en midlertidig ordning. Det skulle en dag komme en endring av hele loven og med det ville prestatjenesten opphøre til fordel for et annet system som var bedre og høyere. Den som gjør oss alle til et kongelig presteskap.

- Men nå har Kristus fått en så mye bedre prestatjeneste, likesom han også er mellommann for en bedre pakt, som er lovfestet på bedre løfter. Heb 8:6 NB

4. Ufullkommenhet ved det levittiske prestedømme

- Dersom det nå hadde vært mulig å nå fullkommenhet ved det levittiske prestedømmet – som folket jo var lovbundet til – hvorfor var det da behov for at det skulle fremstå en annen prest etter Melkisedeks vis, og ikke en som ble kalt prest etter Arons vis

Hebreerbrevets forfatter viderefører sin argumentasjon med logisk tanke og refleksjon. Det finns god grunn til å konkludere at skriftens ord om en presteordning etter Melkisedeks vis og ikke lenger etter Aron vis, viser jo at det ville komme et skifte. Dette skiftet ble bestemt og innført fordi det ikke førte noen frem til fullkommenhet.

Det måtte komme en annen større prest som var lik Melkisedek, en uten dagers begynnelse og livs ende. Altså en evighetsperson - som var både Gud og menneske. En som mennesker kunne forholde seg som menneske men som også var mellommannen mellom Gud og dem.

- Men nå har Kristus fått en så mye bedre prestatjeneste, likesom han også er mellommann for en bedre pakt, som er lovfestet på bedre løfter. Heb 8:6 NB

Det er dette skifte som så få av det jødiske folket har sett eller er villig til å se. Derfor står de fremdeles utenfor Guds store frelsesplan og er helt akterutseilt fordi de fremdeles vil holde fast ved ordninger som for lengst er avsluttet.

5. Større implikasjoner

- For dersom prestedømmet blir omskiftet, da skjer det jo nødvendigvis også en omskiftelse av loven.

Hebreerbrevets forfatter viderefører sin logiske tankerekke med å peke på at hvis dette stemmer, altså hvis det skulle fremstå en ny prest etter Melkisedeks vis, så er selve loven blitt revidert eller endret. Ja, mer en det, den er blitt satt til side. Både den seremonielle og 10-budsloven er blitt satt til side.

I alle fall for alle dem som har akseptert at Kristus er vår himmelske yppersteprest etter Melkisedeks vis. Det har simpelthen foregått et systemskifte, ikke bare for det jødiske folket men for alle folk i verden. Paulus hadde oppfattet dette slik:

- For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt kjød avskaffet den loven som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred, og i ett legeme forlike dem begge med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet. Ef 2:14-16 NB

- Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset. Kol 2:14 NB

Dette bibelstudiet hadde enorm betydning for de messianske jødene som på den tiden levde med den daglige oppfatningen at loven og prestedømmet gjaldt fremdeles.

6. Jesus av Juda stamme

- For han som dette blir sagt om, tilhørte en annen stamme, og ingen fra den stammen har hatt noe med altertjenesten å gjøre. For det er en kjent sak at vår Herre er runnet av Juda, og Moses har aldri sagt noe til den stammen om prestedømme

Det bekrefter her at alt det som blir sagt er om Jesus selv om hans navn ikke blir nevnt. Men man kan ikke være i tvil for Jesus er ikke en videreføring av det Aronittiske prestedømmet. Det ville være en umulighet for Jesus fra Nasaret kom ikke fra Levi stamme og har derfor ikke tilgang til den prestatjenesten.

Han er fra Juda stamme, kongestammen, hvor David og Salomo og mange andre kommer fra. Hvordan kan så denne personen fra Juda bli prest? Fordi Gud innførte en annen ordning som setter det aronittiske prestedømmet til side og ut av kraft. Den nye ordningen heter "etter Melkisedeks vis".

Det er klart at denne sannheten var vanskelig for jøder å forholde seg til. De hadde i alle år siden Moses holdt seg til loven og Sabbaten, til omskjærelsen og templet. Likevel var der mange, ja tusener av jøder som fra pinsedagen fikk den nye troen at Jesus ikke bare var Israels Messias men også deres yppersteprest. Ikke etter Arons vis men etter Melkisedeks vis.

7. Et evig livs kraft

- Han er blitt prest, ikke etter en lov om legemlig avstamning, men ifølge et uforgjengelig livs kraft. Han får jo det vitnesbyrde: Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis.

Jesus står i det unike forhold at han ikke arvet prestatjenesten sin etter sin yppersteprestelige far eller en annen yppersteprest eller forgjenger. Så hvordan kunne han innta denne viktige stilling og hvordan opprettholder han den? Simpelthen i kraft av et evig livs kraft.

Kristus kunne ikke arve prestedømmet etter sin far, for de var alle av Juda stamme. Men Jesus var ikke bare et menneske av kjøtt og blod. Han var også Gud, og som Gud hadde han ikke dagers begynnelse. Han var den Gud fra begynnelsen samtidig som var hos Gud, slik Johannes skriver:

- I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til. Joh 1:1-3 NB

Ved sin død bar Jesus frem det største, det absolutt fullkomne og det endelige offer, nemlig seg selv, som et syndoffer for hele menneskehetens synder.

- For så sant blodet av bukker og okser, og asken av en kvige, helliger til kjødets renhet når det blir stenket på dem som er urene, hvor mye mer skal da Kristi blod – han som i kraft av en evig Ånd bar seg selv fram for Gud som et lyteløst offer – rense vår samvittighet fra døde gjerninger så vi kan tjene den levende Gud! Heb 9:13-14 NB

Deretter satte han seg ved Faderens høyre hånd. Han oppretter sitt prestedømme ved sitt evigvarende liv. Han døde én gang for alle, men ved sin oppstandelse, tok han sitt liv tilbake for aldri mer å dø. Han ber for oss. Det står fast: HAN ER PREST TIL EVIG TID, ETTER MELKISEDEKS VIS!

- For vi vet at etter at Kristus er reist opp fra de døde, dør han ikke mer. Døden har ikke lenger noen makt over ham. Rom 6:9 NB

- Da jeg fikk se ham, falt jeg ned for hans føtter som død. Men han la sin høyre hånd på meg og sa: Frykt ikke! Jeg er den første og den siste og den levende. Jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og dødsriket. Åp 1:17-18 NB